

Mūsų PASTOGĖ

AUSTRALIAN-LITHUANIAN WEEKLY—"OUR HAVEN"

Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a newspaper.

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DRAUGIJOS SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

Redaktorius JUOZAS ZUKAUSKAS
Red. adr.: Box 58, Milson's Point P.O., Sydney.
10 Peel Street, Kirribilli, Sydney: Tel.: XB4312.

Ats. Redaktorius ANTANAS BAUZE
5 Hampden St., Hurlstone Park, Sydney.
Tel.: LL3342.

PRENUMERATA
Paskiro numerio kaina 1/-. Vienam mėnesiui
4/-; 3 mėn.—12/-; 6 mėn.—21/4/-; metams
£2/8/-. Anglijoje ir Kanadoje kaina ta pati.
J.A.Valstybės metams—8 dol.
Prenumerata adresuojama: 5 Hampden St.,
Hurlstone Park, Sydney.
SKELBIMAI
Skelbimų kaina vienai teksto eilutei ar jos
vietai—1/-.
Už skelbimų turinį Redakcija neatsako.

Nr. 64. Antrieji Metai
Sydney 1950m balandžio 12d

NUTEISTAS ŽYMUS JAV KOMUNISTAS

SAN FRANCISCO.—JAV teismas nuteisė Australijos kilimo Harry Bridges, kuris yra laikomas vienu galingiausių komunistinio JAV darbininkų judėjimo vadų. Bridges pripažintas kaltu ir nuteistas už priešvalstybinę veiklą 2 metų ir už priesaikos sulaužimą 5 metų kalėjimo bausmėmis. Manoma, kad nuteistajam bus atimta JAV pilietybė ir jis bus ištremtas iš Amerikos. Logiškai, Bridges turės būti tremiamas į savo kilimo vietą — Australiją. Jo likimas galutiniai bus sprendžiamas po apeliacijos. Atitinkamos Australijos valdžios įstaigos dėl Bridges priėmimo oficialiai nėra dar pasisakiusios savo nuomonės.

Pabėgusieji lakūnai neisduodami

PRAGA.—JAV atmetė Čekoslovakijos vyriausybės reikalavimą išduoti aštuonis lakūnus, kurie neseniai atskrido su politiniais pabėgėliais 3 lėktuvais iš Čekoslovakijos į Vokietiją. Čekai reikalavo jų išdavimo argumentuodami, kad lakūnai yra kriminaliniai nusikaltėliai. JAV ambasada Pragoje atmetė reikalavimą notą ir pabrėžė, kad pabėgusieji lakūnai yra laikomi politiniais pabėgėliais ir jiems yra suteikta politinė prieglauda apsigyvenimui JAV zonoje Vokietijoje.

Indonezijoje nėra vienybės

DJAKARTA.—Per trečiadienio rytą Celebes saloje įvyko kruvinas sukilimas, kurį įvykdė Rytų Indonezijos valstijos policija ir dalis Olandų-Indonezijos kariuomenės. Sukilėliams vadovavo kapitonas Andul Azis, karo metu tarnavęs Britų parašintininkų daliniuose. Sukilėliai užėmė valdžios įstaigas ir vietos karines įgulas viršininką pulkininką Mookoointą bei kitus pareigūnus paėmė nelaisvėn. (Jungtinės Indonezijos Valstybės šiuo metu sudaro 16 valstijų, kurių stipriausia — Indonezijos Respublikos valstija — yra pasiėmusi vadovaujantį vaidmenį. 10 valstijų pakluso Indonezijos Respublikai, tačiau kitos dar ne, o pastarųjų tarpe Djakartos dominavimui nenori pasiduoti ir šiuo metu sukilusioji Rytų Indonezijos valstija, kurią sudaro Celebes, Timoro, Bali, Lombok ir Amroina salos.)

MACASSARAS.—Rytų Indonezijos valstijos sukilėlių vadas kapitonas Andi Abdul Azis kreipėsi į Jungtinių Tautų Komisiją Indonezijoje, nusiskundamas, kad Indonezijos vyriausybė armija nori visiškai likviduoti Rytų Indonezijos valstiją. Šiame savo rašte kap. Azis pareiškė, vadovausiąs savo daliniams ir tęsiasi kovą, kol Rytų Indonezijos valstijai nebus suteikta tikroji demokratinė laisvė, paremta lygybės principais. Tačiau iš Federalinės Indonezijos vyriausybės sluoksnių patiriama, kad kap. Azis sutikęs baigti sukilimą ir atšaukti savo dalinius iš kovinės padėties. Toliau pranešama, kad 1600 federalinės karių išvyko Macassar, Rytų Indonezijos valstijos sostinės, sritin.

KOMUNISTAS PROFESORIUS TYČIOJASI

PARYŽIUS.—Prancūzijos Atomo Tyrimų Įstaigos viršininkas profesorius F. Joliot-Curie komunistų partijos kongrese pranešė, kad Sovietų mokslininkai "nėbijo hidrogeno bombos šantažo, nes JAV nėra

INCIDENTAS TIES LIEPOJA

SOVIETAI APSAUDE TIES LIEPOJA BĖGINKLĮ JAV LĖKTUVĄ. LĖKTUVAS NEBESURANDOMAS. SOVIETŲ RUSIJOS PROTESTO NOTA JUNGTINĖMS AMERIKOS VALSTYBĖMS.

LONDONAS.—Kaip praneša A.A.P., Sovietų Rusija pasiuntė Jungtinėms Amerikos Valstybėms protesto notą, kaltindama, kad šio mėnesio 8 d. vienas JAV karo lėktuvas perskrido Sovietų teritorijos dalį ir atsisaukęs prieš Sovietų kovos lėktuvus.

LONDONAS.—Kaip A.A.P. papildomai praneša, JAV karo aviacijos įstaigos oficialiai teigia, kad pereitą šeštadienį ties Liepoja, Latvijoje, apšaudytas amerikiečių lėktuvas, kuris, galimas daiktas, yra pašautas žemyn, buvo neginkluotas JAV karo laivyno patrulinis bombonešis, gabenęs 10 įgulos karių. Lėktuvas ligi šiol niekur nebepastebėtas ir nebesurandomas. Minimas JAV lėktuvas skrido iš Viesbaden į Kopenhagą. Sovietai savo specialiu pranešimu teigia, kad JAV lėktuvui, pasirodžiusiam ties Liepoja, Sovietų kovos lėktuvai paliepė leistis žemyn, tačiau pastarasis nepaklausęs ir atidengęs ugnį. Sovietų Rusijos užsienio reikalų ministeris Višinskis išskvietė JAV ambasadorių Maskvoje ir įteikė jam protesto notą, kuria JAV apkaltinamos "dideliu pažeidimu Sovietų teritorijos sienų." Notoje minima, kad JAV lėktuvas įs-

krido Sovietų teritorijon 13 mylių, į pietus nuo Liepojos, Latvijoje. "Daily Mirror" pastebi, kad inkorporuota Sovietų teritorijon Latvija niekumet nebuvo Jungtinių Amerikos Valstybių pripažinta Sovietų Rusijos teritorija. Notoje teigiama, kad atsisaukęs JAV lėktuvas pasukęs Baltijos jūros link ir dingęs. Karinės JAV įstaigos paneigia jų lėktuvo skridimą viršum Latvijos teritorijos ir konstatuoja tik tą faktą, kad Baltijos jūros sferoje yra dingęs vienas JAV lėktuvas, kurio dabar ieško 25 amerikiečių karo lėktuvai. JAV karo aviacijos pranešėjas paneigė Danijos samprotavimus, kad užtrukęs JAV karo lėktuvų ieškojimas yra panaudojimas progos stebėti Sovietų karo laivyno manevrus Baltijos jūroje. Vieta, kurioje teigiama lėktuvas buvęs apšaudytas, esanti laikoma labiausiai saugomą Sovietų valdomos teritorijos punktu.

Bruzdėjimas Albanijoje

ROMA.—Romoje patvirtinamos žinios, kad, vykstant "valymo" akcijai, Albanijoje buvo nužudytas susisiekimo ministeris Abedin Shehu, kuris mėgino prieštarauti Maskvai. Iš karto buvo pranešta, kad Shehu nusizūdė tardomas ir kaltinamas už trockizmą, tačiau šiuo metu paaiškėjo, kad jis nužudė Albanijos ministerio pirmininko pavaduotojas. Pereitą savaitę Albanijoje buvo bandyta sukilti prieš dabartinę komunistinę vyriausybę. Sukilimui nepavykus, suimta šimtai karininkų. Jugoslavijos lėktuvai išmėtė Tiranoje atsisaukimus, kuriuose albanai buvo raginami sukilti prieš Maskvai patsidavusio ministerio pirmininko Hoxha režimą.

JAV ginklai Italijai

NEAPOLIS.—Per savaitę į Neapolio uostą įplaukė pirmas JAV laivas, atgabengs Italijai ginklų bei kitų karinių reikmenų. Šie ginklai

Italijai atgabenti, vykstant JAV teikiama karinę pagalbą Europos kraštams. Laivo atvykimo proga Italijos komunistai nesuskubo surengti politinių demonstracijų.

Grumtynės Paryžiuje

PARYŽIUS.—Vykstant Paryžiuje komunistų partijos kongresui, 2.000 komunistų sukėlė protesto demonstraciją prieš konservatorių "Figaro" redakciją, protestuodami, kad tasai laikraštis pradėjo spausdinti nacių pulkininko Otto Skorzeny, savo laiku išvadavusio Musolinį, atsiminimus. Atvykus demonstrantų malšinti 2.000-čiams policininkų, įvyko aršios grumtynės. Apie valandą laiko demonstruojanti minia mėtė į policininkus kavinių kėdes stalus, puodelius, lėkštes ir akmenis. Grumtynių metu 128 policininkai buvo sužeisti. Tai buvo aršiausios Paryžiaus minios grumtynės su policija, kokių bebūta nuo pat karo pabaigos.

Čekoslovakijoje dar yra lietuviai

Viena tremtinė lietuvė, kuri dar tebėgyvena Čekoslovakijoje, savo laiškoje rašo apie sunkią tremtinių būklę ir persekiojimus. Prieš bolševikams įsigalint, Čekoslovakijoje buvo gana daug tremtinių, jų tarpe nemažas skaičius lietuvių. Bolševikai nedelsdami pradėjo tremtinius grąžinti į jų kilmės kraštus. Tada prasidėjo masiniai bėgimai į Vokietiją ir mišrios jungtuvės (su čekoslovakais), nes sudariusius mišrias šeimas į kilmės kraštus negrąžina.

Sparčiais šuoliais gyvenimui sunkėjant, tremtiniai pamatė, kad bolševikai elgiasi lygiai taip, kaip Lietuvoje 1940 m. Paskutiniame laiške tremtinė rašė, kad bolševikai visus užsieniečius kvotė ir po to pranešė, kad jie laikomi Sovietų Sąjungos piliečiais. Mat, jie tremtinius įpilietino todėl, kad kiekvienu atveju be sunkumų galėtų, kaip savo piliečius likviduoti. Darbą galima gauti tik su komunistų partijos pažmėjimu. Tie pažmėjimai užsieniečiams neduodami. Nors fabrikai pagamina didelius kiekius ir gana gerų prekių, bet parduotuvės tuščios, nes visas išvežama į Sovietų Sąjungą. Žmonės

gyvena baimėje, nes areštai be jokios kaltės labai dažnai vykdomi.—Liet.

Pro memoria repatrijantu reikalu

Lietuvių evangelikų liuteronių bažnyčios taryba šiomis dienomis paruošė, atspausdino ir išsiuntinėjo įvairioms bažnytinėms bei pasaulinėms tarptautinėms institucijoms platų pro memoria tų lietuvių reikalą, kurie 1941 metais bolševikų okupacijos metu, gelbėdami savo gyvybę, repatrijavę į Vokietiją. Pro memoriją nurodoma, kad oficialiais daviniais Lietuvoje gyveno 28.000 vokiečių, gi repatrijacijos metu buvo išgabenta į Vokietiją net 55.000. Gautais 27.000 priešaugis ir aiškina masas tuo, kad daugelis lietuvių veikė, norėdami išvengti suėmimų bei deportacijų, pasirinko repatrijacijos kelią.—L.

*Albertas Čizauskas, anksčiau buvęs JAV vicekonsulu Pakistane, Karachi mieste, nuo praėjusių metų pabaigos paskirtas JAV generaliniu konsulu Djakartoje, kuri dabar yra Jungtinių Indonezijos Valstybių sostinė.

Zmogaus zudymo tinklas

SOVIETU AGENTO PARODYMAI

UNRR'os pagalba mums buvo žymiai našesnė. Tais laikais, apie kuriuos kalbu, šita tarptautinė organizacija savo žinioje turėjo šimtus DP stovyklų, kuriose gyveno maždaug pusantro milijono pabėgėlių. UNRRa iš pradžių tebuvo labdarybės vykdy-mo įstaiga. Pamažu tačiau teko jai prisiimti ir administracinių bei poli-tinių uždavinių rūpinimą. Šita UNRR'os evoliucija buvo mūsų žy-miausio agento prie Eisenhowerio gen. štabo pastangų rezultatas. Daug pinigų ji mums kaštavo, bet NKVD atžvilgiu šitos išlaidos visiškai apsimokėjo.

DP perėjo į UNRR'os adminis-traciją, kitaip sakant — į mūsų ran-kas. Mūsų agentai viską darė, kad stovyklų gyvenimas būtų nepakenčiamas, stengdamiesi surasti tuos, kurie slėpėsi po netikra pavarde ar netikru pasu. DP stovyklose turė-jome dvejopus agentus: vieni, pa-rinkti iš pačių padugnių, išdavinėjo savo draugus už pokelį cigarečių ar pusbutelį degtinės; kiti mūsų tinklan pateko dėl šantažo ar grėšinių. Pvz., kuriam nors DP sakydavome, kad žinome, jog jis tarnavęs Vlasovo armijoje. Jei jis nori išsigelbėti, jis turi pagelbėti MGB. Kitas spaudi-mo būdas, kuriam DP buvo labai jautrus, buvo grėšiniams paliesti jų šeimos narius. Buvome išpašė iš UNRR'os, kad savo anketose ji žymė-tų DP tėvo ir motinos vardus ir gyvenamąją vietą. Turėdami šitas žinias, pranešdavome nepaklusniam DP, kad, jei jis atsisakys grįžti, jo tėvai nukentės. Reikia pripažinti DP garbei, kad agentai iš DP tarpo buvo mažiausiai naudingi.

Rimtus pagelbininkų radome tarp UNRR'os tarnautojų. Pradžioje UN-RR'os administraciją sudarė ameri-kiečiai ir britai, daugumoje rimti ir sąžiningi žmonės. Veiklai plečiantis UNRRa turėjo priimti naujų bendradarbių iš vakarų Europos. Tik gerų algų suviloti, daugumoje tie žmonės ne mažiausio supratimo ne-turėjo apie tai, kas yra labdara. Tai buvo visokios buv. kambarinės, šofe-riai, žmonės be aiškios profesijos, ne-retai paprasti avantiūristai. Žod-žiu, žmonės be reikiamų kvalifika-cijų. Pagaliau, atskirų kraštų kom-partijos ir mūsų špioznaž organizaci-ja buvo įtraukusios gerai užmaskuo-tų savo narių keletą. Į juos dėjome daug vilčių mūsų darbo sėkmingu-mui.

Man buvo pavesta spritis į pietų va-karus nuo Stuttgarto. Wasserfinge-ne, Elvengene, Heidenheime turėjo-me gausias DP stovyklas. Pirmoji eilė turėjau sudaryti tinklą: Was-serfingene turėjome veiklų norvegė-komunistų. Jis susidraugavo su mer-gaitėmis, žadėdamas joms palengvinti išvykti į JAV. Iš jų jis gaudavo daug vertingos informacijos apie DP. Hei-denheime turėjome du mūsų patiki-

mus aukštus UNRR'os pareigūnus Ch. ir F. Visa DP kartoteka pereidavo per F rankas. Jei būčiau Stutt-gartui perdavęs visas iš F gautas ži-nias, daug DP būtų nukentėję. Ta-čiau tyčia keisdavau kai kurias da-tas, pavidžiū rasybą, kad gauti duomenys nesutaptų su tais, kurie bu-vo mūsų "karo nusikaltėlių" sąra-šuose.

Savo sąrašus buvom sudarę vyk-stant sovietų teritorijos išlaisvinimui. Į juos buvome įtraukę ne tik vokie-čių nelaisvėn paimtus mūsų karius, bet ir visus tuos asmenis, kurie pas vokiečius turėjo bet kurią tarnybą, kad ir paprasčiausios ligoninės skal-bėjos. Į sąrašus taip pat pateko visi pasitraukusieji su vokiečiais ir net ne savo valia evakuotieji. Pagal mus sovietų patriotas negalėjo pasitrauk-ti. Jis turėjo arba tapti partizanų, arba žinti. Mūsų sąrašai vėliau buvo papildyti naujom Vokietijoje gautom žiniomis. Juos sudarė keliolika storų sąviuinių po kokius 100 pusl-p. kiekvienas. Vien Stuttgarto repa-triacijos komisija jų turėjo 447. Kiekviename jų tilpo maždaug apie 10.000 pavardžių. Vadinasi, apie 5 mil. savo piliečių Sovietų Sąjunga laikė "išdavikais" ir kvailingais.

Pagal sovietinę tvarką viskas turi būti kontroliuojama. Mūsų veikla taip pat neretai buvo tikrinama, daž-nai mums patiemis to nė nežinant. Iš savo agentų vieną dieną patyriau, kad vienas rusų jaunuolis su dviem merginom dažnai lankosi mano srities UNRR'os būstinėje ir renka žinias apie mane ir mano bendradarbius. Šitoks tikrinimas man buvo pavojin-gas. Būtu užtektę sulygtinti man F duodamas žinias su mano raportais ir tuoj paaiškėtų, kad pastarieji ne-visada sutapdavo su F duodamais duomenimis. Atrodo, kad F vieną kartą savo žinias bus perdavęs tie-siai kontrolės agentam. Tai buvo pa-vardės keletos rusų, prisidengusiųjų lenkais ar Baltijos kraštų piliečiais. Stuttgarto centras man pranešė, kad yra rasta sovietų piliečių, neįtrauktų į mūsų turimus sąrašus. Reikis vis-tiek prašyti juos išduoti. Savo pra-šymui pateisinti reikis sugalvoti jiems kokį kaltinimą. Tuo būdu ir buvo paprašyti amerikiečiai išduoti "iš-davikus, gestapo-agentus, kurie sle-piasi DP stovyklose." Tada ameri-kiečiai dar nebuvo įsisąmoninę, kad žodis "išdavikas" sovietine prasme visų pirma reiškia komunizmo prie-šą.

Bet ir NKVD nevisada turėjo lai-mės medžiudama DP. Klaida buvo padaryta prašant UNRA organizuoti tautines stovyklas. NKVD galvojo,

kad tautinėse stovyklose mums rūpi-miem asmenim bus sunkiau slėptis. Tikrumoj išėjo atvirkščiai. Tauti-nėse stovyklose DP parodė dar daug-ian susiklausymo ir mums pasidarė daug sunkiau savo "aveles" infil-truoti.

Dar didesnei mūsų darbo nesėkmei amerikiečiai pradėjo keisti savo nu-sistatymą mūsų atžvilgiu. Tatoi tuoj atsliepė į DP padėtį. Prieita iki to, kad atsakytas mums baltų išdavi-mas, uždrausta mūsų komisijos na-riam lankytis DP stovyklose be amer-ikiečių ryšio karininkų. O vėliau amerikiečiai iš viso atsisakė prievar-tą grąžinti DP į jų kilmės kraštus. Norėdama savo darbą tęsti DP atžvil-giu, sovietų administracija turėjo im-tis radikalių priemonių.

Pagal SSSR naujojo MGB minis-terio slapto aplinkraštį (NKVD savo vardą pakeitė į MGB) ruošėms pra-vesti generalinį visų stovyklose gyve-nančių DP patikrinimą. Šituo būdu tikėjome pagauti visus "karo nusi-kaltėlius." Tuo pačiu stengėms priversti UNRA išvaryti galimai daugian žmonių iš DP stovyklų, kad badavimu verčiami jie būtų grįžti.

Tuo metu vyr. UNRA direktorium buvo La Guardia, Henry Wallace, JAV viceprezidento, bičiulis. Mask-vos aplinkraštis mus pasiekė po Stalino — La Guardios pasimatymo Maskvoje. Netenka aiškinti, kad aplinkraštį apie pasimatymą ne-buvo kalbama.

Kiekviena DP stovykla turėjo tri-jų žmonių komisiją. Ji nutardavo, ar asmuo turi teisę naudotis DP sta-tusu. Komisija veikė panašiai kaip ir NKVD "trijų kolegija." Jos nu-tarimai buvo galutiniai. Tik vėliau, po masinių protestų ir savizudybių bangos, buvo sutikta komisijų nuta-rimus peržiūrėti. Tose skryningo komisijose dalyvavo amerikiečių in-formacijos tarnybos karininkai ir UNRA tarnautojai. Beveik kiekvie-noj tų komisijų bent vienas narys buvo toks, kuriam mes turėjome įta-kos, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai turėjo ryšį su mūsų agentais.

Amerikiečių karininkai dėl proble-mos painiumi nedaug nusimanė apie DP reikalus. Be to jie nebuvo susipažinę su Rytu Europa. Apskritai, jie buvo širdies žmonės ir DP kvotė švelniai. Kiek sykių prieš amerikietį karininką stovinčiam ta-riamam latviui, kuris nebūtų galėjęs pasakyti, kur yra "jo" kraštas, amer-ikietis karininkas klausinėjimą baig-davo savo O.K. ir tuo pačiu dėdavo ant DP kortelės išsigelbėjimo ant-spaudą, duodantį jam DP teises. Atvirkščiai, jei DP buvo UNRA

tarnautojo kvociamas, beveik dažną atvejį buvo pasmerktas palikti DP stovyklą, kitaipariant buvo atiduodamas žimos šalčiai ir nepalankiam vokiečiam, kurie galbūt jam atsakys ir maisto kortelę ir net leidimą apsi-gyventi. Pretektas atimti DP tei-ses buvo asmens dokumentų neturėji-mas. Visai nebuvo atsižiriama į tai, kad karo metu galima buvo dokumen-tus pamesti staigiai pasitraukiant iš gyvenamosios vietos, arbo jie galėjo žūti per bombardavimą, arba kad juos galėjo būt paėmę vokiečiai. Buv. vlasovininkai ar baltai, kariavę rytų fronte prieš raudonuosius, DP statuso jokių būdų negalėjo gauti. Be jokio pasigailejimo jie buvo išme-tami iš DP stovyklų su šeimom, se-niais ir mažais vaikais. Netenka ste-bėtis jų tarpe buvusių savizudybių gausumui. Vien savoį sritį jų galė-jau suregistruoti apie 30.

Mūsų ofenziva prieš DP buvo ap-vainikuota tikru laimėjimu. Jos dėka buvo sužlugdyti patys atspa-riaisi komunizmo prieštai. Daug ru-sų ir baltų pabėgėlių būtų žuvę jeigu ne garbės vertas visų DP solidaru-mas, jeigu nebūtų visi DP atję iš-skrininguotiem į pagalbą ir nepaisy-dami žiaurių represijų nebūtų su jais pasidalinę savo menkom normom.

1946m. NKVD operacija prieš DP ir buvo mūsų paskutinis didelis "lai-mėjimas." Vėliau įtaka ėmė greičiai mažėti, nes, vėjam kryptį pakeitus, Vakarų demokratijos nebesistengė bet kuria kaina su Maskva palaikyti drauginingus santykius. Bet ir da-bar rankų nenuleidome. Paaiskėjus, kad DP bus ne repatrijuojami, bet "kurdinami", komisijos gavo įsaky-mą kompromituoti DP, kad sutruk-dytų jiems tapti kitų kraštų piliečiais. Dėl sunkių stovyklinio gyvenimo sąlygų, nepakankamo maitinimo, kuris vis blogėjo; dėl vokiečių neapy-kantos DP nes pasiekėm geru rezul-tatų. Agentai nugirdydavo DP ir tuo pastumdavo į pasileidimą: pro-voknuodavo muštynes stovyklose arba ginčus su vokiečių policija; ypač pa-laikydavo juodąją prekybą. 1945m. amerikiečiai įdavė sovietam okupaci-nių markių klėses. Mes daugybę jų paleidome į DP stovyklas, ypač į Zilsheimą prie Frankfurto. Šitie pinigai buvo panaudoti cigarečių ir kitom užjūrių gėrybėm iš amerikie-čių karių pirkti, kad paskum bent triguba kaina jas parduotume. To pasekmėj markė kasdien smuko ir juo-doji rinka rimtai grėsė vokiečių ūkiui. Nors prekės buvo amerikoniškos, o pirkėjai vokiečiai, tačiau vis-a kaltė buvo verčiami DP. SSSR val-džia trynė rankas, skaitydama amer-ikiečių spaudą, kuri piktingos DP elgesiu ir prieštaravo šių "parazitų, valkatų ir tinginių" įsileidimui į JAV ir kitur. Tai buvo viskas, ko mes norėjome.—Ella.

Pulgis Andriūsis.

Paskutinis skryningas

— Broli lietuvi, gyvendamas Vokietijoje sąžiningai mokėdavau reikšmarmėmis tautinio solidarumo mokesčius išlaikyti taryboms, valdyboms, vyriausiesiems komitetams ir apylinkėms, bet kai ėmė rašyti Venecuelon, nė viena taryba man nieko nepasakė, ar ten bus galima įleisti savo senas šaknis, ar ne.

— Reikėjo, mielas tautiet, sekti tremtinių spaudą!
— Broliukas, pirkdavau visus iš eilės, net nežiūrėdamas pavadi-nimo, net po penkis ekzemplierius kiekvieno laikraščio. Bet tenai rašydavo tiksliai apie tai, kaip atsivertė Kudirka, ką pasakė Vaižgantas, ką nutarė Augsburgė žemės ūkio darbuotojų sąjungos suvažiuojamas, kad liberalai turi važiuoti į Maskvą, kad civiliniai susituokėliai netin-ka emigracijai. O apie Venecuelą nė mur-mur! Ai-ai-ai! — vaivojo raupsuotasis.

— Na, ir kaip ten atsitiko, kad grįžti toks išmontuotas kaip vokiečių fabrikas? — paklausiau jį.
— Tik ką išlipęs Karakaze iš lėktuvo, tiesiai pataikiau ant revo-voliucijos. Dėjo iš dvivamzdžio, užtaisytą su gyvsidabriu, tiesiai į akis ir nuo to šūvio amžinai aptemo man šviesa. Tur būt, palaišk mane špiegu, nes, prieš tai kažko ispaniškai paklaustas, šapėjų žemaitiškai: "Puonali, tik nešauk į akę!" Ir po to kaip netinkamą Venecuelos atstatymui sekančiu lėktuvu grąžino į Vokietiją.

Taip sopulingai besiaikškinant su vargšu sugrįžėliu, pro šalį neramiais žingsniais dulkterėjo kitas tautietis ir, pamatęs naują klausytoją, sustojo prie manęs, tarydamas šiuos žodžius:

— Dėjo trejus metus be statuso! Dėl to, kad nustojo tauties rinkti ir būti renkamas, aš spėjau, — mane visuomet tiksliai skirdavo, — tačiau trys metai be tarnybos, be algos, švenčių priedų ir apmo-kanų atostogų Palangoje! Na, pasakysiu, jau geriau, štai, šitam tautiečini patvoryje...

— O kas gi pačiam bus parišęs akmenį po kaklu, jeigu ne paslap-tis? — paklausiau vyruką.

— Niekam ne paslaptis, kad tarnavau įkurdinimo Valdyboje, — atsakė jisai, dairydamasis į visas puses, tačiau raupsuotasis vis tiek išgirdo jo balsą ir dar likusiom sausgyslėm pakrinkliuose pašoko ant kojų, rankomis graibydamas orą.

— Ak, jerguteliau, tai tu ir būsi iš tos valdybos!

Įkurdintojas šmaikščiai siūstėlėjo iš raupsuotojo glėbio ir įsimaišė minioje, bijodamas, kad skyrningo komisija dar magaryčioms nepri-dėtų poros metų be statuso. O venecuelietį pirmosios pagalbos mašina išvežė į Klaipėdos beprozorijumą, kuris per karus bei okupacijas buvo pratusėjęs, o dabar buvo vis papildomas naujų sugrįžėlių iš šiltųjų kraštų, o kažkuriuo transportu atgabeną tenai ir vieną geografijos profesorių, didelį kompaktinės išsivystės šalininką, kuris, negavęs jokio lapuko ir nuolat žmonos graužiančias, buvo pasitraukęs į pusianoj sritis, apgyventas indėnų ir sulaukinėjusių Anderso armijos buvusių karių.

— Sesa komsa, tautiet! — pakėlęs nuorūką, samprotavo vienas sugrįžėlis, sėdėdamas ant apverstos dėžės. — Mane išmesti iš statuso, kad? Kad tarnaudamas PDR įstaigoje padėjau tautiečiams, kurie mane mylėjo, nešdavo dovanas už kelionės leidimo išrašymą, o už apsigyvenimo dokumentus girdydavo penkias paras Armanjoku, kom-prim? Ir dabar nė vienas iš jų nestojo liudyti už mane skyrningo komisijoje, salo! Kas kad, per naktį gėręs, ant rytojaus iš įstaigos išvarydavo laukan vieną kitą, juk, būdami DP, laiko maris turėdavo. Va, šitas tautietis ir gi atsisakė užtarti mane; ir dėl tokios menkos smulkmenos: išmėčiau iš PDR raštinės, kad jėgo nepasibeldęs! Juk prancūzų zonoje reikėjo būti mandagiems, sakrble! O kad taip gra-žiai reprezentavau lietuvių tautą, PDR karininko žmonai padėdamas apsipirkinėti ekonomatuose, — niekas čia nenori man įskaityti, sal lituanien!

— Neimk taip į galvą, tautiet! — ėmiau raminti vargšą nuken-tėjusį atstovą. — Reikia manyti, kad netrukus Vilniuje susikurs užsienių reikalų ministerija, tenai kaip nors jau pritaips, nors ir be statuso, tenai nepamainomi toki visi žmonės, kurie moka su krepšiais lydėti seržantų ponias į krautuvę...

(Bus daugiau)

There's something doing³

And what a tremendous steep-sided valley it is . . .

Total installed capacity of Tarraleah station is 105,000 h.p., and normal output 84,000 h.p. The station uses a flow of 485 million gallons a day, and the pipes leading to it from the valve-house converge from 60in. diameter at the top to 48in. diameter at the bottom.

From the giant switchyard here, 111,000 volt transmission lines radiate by pylons to Hobart, Queenstown and Roseberry.

(Other main transmission lines constructed and operated by the commission are 88,000 volt lines from Waddamana "A" and Shannon power-stations and 111,000 volt lines from Waddamana "B". All these go to sub-stations strategically scattered throughout the settled part of the island.)

Having seen Tarraleah, one could well go to Lake St. Clair—about 32 miles—to see the pumping station and control dam, not to mention the really magnificent scenery, best of its kind in Australia, and some of the best of its kind in the world. Hiker and nature-lover could happily spend weeks with the lake as his headquarters.

But let us get back to Hobart and have a talk with the Hydro-Electric Commissioner, Mr. A. W. Knight, about what all this adds up to.

From Tarraleah to Hobart is about 80 miles—some 20 being along the new highway especially built for the Clark Dam job. It comes out at the old-world town of Ouse, just below the gum-forests which prelude the real rain-forests of the high altitudes and western slopes. It is from Ouse that the West Coast Highway branches. This highway was not completed till 1932, and is the only means of overland communication with the west coast copper-mining centre of Queenstown—which gives some indication of the wildness of the country we have come from. The new highway to Butler's Gorge is even more recent.

Past Ouse we continue south-east away from the mountains and follow the Derwent Valley through rolling, settled country—most of it of English beauty and much of it of considerable historical interest. And so, at last, we reach picturesque Hobart, the tall, modern H.E.C. building, and Mr. Knight's office.

Only between 7 and 8 per cent. of Tasmania's potential water-power has so far been developed, Mr. Knight tells us. New construction now under way will, when completed add 66,000 h.p. to present total capacity of 226,000 h.p.

By EDGAR BEE

Construction of the Nive River Power Development was approved by Parliament in 1947. This involves the construction of a dam 200 feet high at Bronte on the Nive River. This dam will divert the waters of the Nive along a plateau on the eastern bank of the river where the winter flow will be stored in a series of lakes extending over a distance of 15 miles to Tutraginah Power Station. This new power station will operate under a head of a little more than 1,000 feet and will have an installed capacity of 135,000 h.p. Cost is estimated at £A7 million and time of construction five or six years. Preliminary work on this new development is about to be put in hand.

Another power development with an installed capacity of 60,000 h.p. is also scheduled for early construction. This involves the use of the waters of the South Esk River which joins the Tamar River at Launceston in the northern part of the island. The output of this power scheme will be absorbed mainly for the production of aluminium, regarded by the Federal Government as vital for defence purposes.

Production of zinc, copper, carbide, paper and other basic products is continually expanding and the

Hydro-Electric Commission is planning to meet the increasing needs of these industries together with others yet to be established.

"With three-quarters of Australia's potential hydro power resources, Tasmania believes it has a national responsibility to develop these resources and so promote the industrial strength of Australia as a whole," says Mr. Knight. "Expert staff is engaged on the investigation of all aspects of these natural resources so that as the demand comes power is available for the development of these vital resources. Tasmania is the future power house of Australia."

There is no saying when full development of all potential hydro-power will be reached. For obvious reasons progress must be gradual. Mr. Knight points out, for example: "With development of power you have to have more people, because there's a limit to the amount of power that can be consumed per head."

"However, there is right throughout the world a tremendous expansion in demand for power. Greater reliance is being placed on power: it is being generally realised that greater production can be got by using more power per head. Appreciation of this was probably sharpened by war-time necessities. Eight to 10 per cent.

increase every year in demand for power is a fairly general figure throughout industrial countries of the world."

Not only in Tasmania are there plans for big hydro-electric developments. It is proposed to spend £A65 million, for instance, on the Snowy River scheme in the south corner of the Australian mainland. Catchment area is about equal to the Derwent catchment in Tasmania.

On this subject Mr. Knight has this to say:

"It is now getting within the realm of practicability to transmit power to the mainland by underwater cables. With the labour and material resources in Tasmania at the moment we can do little more than meet our own power requirements, but within 10 years or so the picture may have changed considerably, enabling us to supply power to the mainland much more cheaply than it can be generated there. Of course, one does not know what developments in atomic power may take place in that period. Because water-power is not using up any consumable asset, it is clearly in the national and even the international interest that the most economical water resources of a country be developed first."

"Speaking for Australia, Tasmania is where this can take place."

So now you know what's doing in "them thar mountains" . . .

The End

Cattle mustering in the Flinders Ranges, South Australia.

We later found out that the assistant warden of the prison and nine NKVD men had lost their lives on this occasion.

We were marched through the great prison-yard, now littered with rubble, to the interior of the prison. Our cell was a large one, with windows facing the city. We could see some of the life outside. Again we were terribly thirsty. We had had nothing in the past 24 hours except a little soup. All day long at intervals the bombardment went on. When evening came, it seemed that the whole city lay in flames. After talking over the day's events, we lay down to sleep. But we did not sleep long. A terrific crash awakened us. One of us, standing beside the window, reported that prisoners were being taken out of the cells into the yard and then marched to the street; it was evident that the prison was being evacuated. Soon our turn came; we were taken out into the yard, told to stand four abreast and to march out into the street. Hundreds of prisoners were being marched out of the building. Our group now numbered several thousand. Although we of the Kaunas prison were extremely dirty and our clothes hung in rags, yet we looked well compared to those others of Minsk

Col. Jonas Petraitis INTO THE HANDS OF THE NKVD

PART 9.

who looked like walking corpses coated with filth. A double line of NKVD men with guns cocked and pointing at us, each man about two or three steps from the other, stood guard over us.

THE MARCH EASTWARD

The rattle of shots rang constantly in our ears. Some of the prisoners of Minsk made attempts to escape and hide in the ruins of the prison. The NKVD picked them off with their rifles as if they had been targets in a marksmanship contest. Many ran for a little distance, then fell and lay still. However, some were successful in making their escape, if only for a little while.

The town was still burning. From somewhere in the distance came the thunder of big guns. The horizon was lighted by the flashes of exploding shells.

Despite the orders of the NKVD that we were to take nothing with us, some of us had managed to secrete a few belongings—clothes, dishes, or bowls. We had now taken them out

into the street with us. When the NKVD men caught sight of them, they ordered us to throw them away, saying: "You will not need these things any more." Again our hearts stood still, for we thought their words meant that we were being taken to our execution.

"Forward March!" came the order. And so the march of death began.

We marched at a good pace. But this was not fast enough for the NKVD. "Skorej! Neotstavaj!" (Faster, don't lag), they shouted, brandishing their revolvers. Finally we all broke into a run. We sped through streets piled high with rubble and dead bodies, the light of flaming buildings made the night as bright as day. NKVD bullets flew still more frequently, for now many more tried to escape from the group. I was struck with the irony of the situation. Here we were, creatures who had lost everything they had ever possessed, dressed in rags, fleeing this city of the dead. Where were we running? Doubtless straight

into the jaws of death. I was not mistaken; many of them lost their lives on this terrible march.

We reached some sort of bridge. Crossing it, we found ourselves on a fine asphalt highway—the Mogilev highway. Walking across railroad tracks, we passed a stone quarry decorated with posters urging workers to increase production. We had reached the outskirts of the city.

Towards the east the sky brightened. A cuckoo's voice called in the nearby forest. How pleasant it was to hear that familiar call! It was the first time that year that I had heard it. But I was not to listen to the cuckoo for long, for those pleasing sounds were shortly drowned in the whine of bullets and the clatter of machine-gun fire. We marched along the Mogilev highway straight to the east. About 8 kilometres from Minsk, in a pine forest, stands "Army Town"—or military barracks. In front of a pretty white building stood two huge statues of Lenin and Stalin encircled by flowers. An NKVD officer on horseback overtook us and told us to slow our pace. And so we continued to march along the centre of the highway. NKVD guards marched on either side.

(To be continued)

MŪSU PASTOGĖ

MŪSU PASTOGĖ VISKŲ DOMISI

Mūsų Pastogės redaktoriui su malonumu tenka tvirtinti, kad pastaruoju metu vis daugiau atsiduria iš įvairių Australijos vietovių šaunių tautiečių, pasitaraujančių Mūsų Pastogės įdomiomis ir įvairiomis informacijomis bei korespondencijomis. Jiems didžiai dėkinga ne tik Redakcija, bet ir visa Australijos lietuvių bendruomenė. Kai visi kartu panašiu keliu bendradarbiausime, sudarysime tikrai palankias sąlygas mialam savo laikraščiui, kad visų jį būtų laukiamas su kuo didžiausiu nekantrumu. Informuokime savo tautiečius per Mūsų Pastogę visi, kaip besumanydami. Redaktoriui laukia ir toliau korespondencijų, bet kurių informacijų, pastabų, šiaip straipsnių įvairaus pobūdžio iš visų plačiosios Australijos vietovių. Dėl rašymo formos nereikia vargintis. Jei kas nepasitiki savo rašymo forma ar stiliu, tai mažą bėdą — tuo atveju rašytinas tiesiog laiškas redaktoriui, kur viskas prieteliškai išdėstoma. Rašykite apie viską! Ne-

praleiskit neparasę apie vietos įvykius, susijusius su lietuvių gyvenimu, apie tai, kas kur ir kaip kuriasi, kas ką išgijo ar lietuvišką šeimą sudarė, kas kur toliau išnyksta ar įdomesni darbą susirado, kas ką nors naujo sugalvojo, kas turėjo kokių nors nesusipratimų su vietos įsteigimais ar teismais ir panašiai. Nepalikit neparasę ir apie tokius įvykius, kai kas nors yra valdžios įstaigų ar privačių įmonių skriaudžiamas ar liko nuskriaustas. O ypačiai informuokit apie turimas darbo sąlygas, vietos kurdinimosi sąlygas ir ateities galimybes. Žodžiu, informuokim visus kuo plačiausiai įvairiausiomis progomis. Vos tik įvyksta kas nors pažymėtino, rašytina tuoj pat neatidėliojant ir negaištant išsiunčiant Mūsų Pastogės redaktoriui pagal šį adresą: Box 58 Milson's Point P.O., Sydney arba: 10 Peel St., Kirribilli, Sydney. Mūsų Pastogės redaktoriui esamiems ir būsimiems bendradarbiams nuoširdžiai dėkoja.

ATVIRAS LAISKAS MŪSU PASTOGĖS REDAKCIJAI

Atvažiavęs į šią naują žemę, nespaėjau dar apsidairyti, kaip apie tai sužinojo Mūsų Pastogė ir spėjo jau pareikšti linkėjimus mano naujam darbui. Esu už tai nuoširdžiai dėkingas ir tikin, kad vieningos visų rankos pakels didesnę našą ir leis pasiekti visiems Tėviškę, jos valandai išaušus.

Nė žingeidumas šio krašto ar vandenų tolumas mane vilioja čia atsidurti, nei karo baimė ar pragyvenimo padėtis vertė siekti akim neįsimačiomu toliu, bet noras dirbti su savais tautiečiais mūs visų bendram tėvynės ateities tikslui. Lietuvis, atsidūręs visai naujoje žemėje, kur nei gamta, nei žmonių papročiai nepanašūs, tuoj pasiliegsta savų papročių, kaip tautinių, taip ir religinių. Šio supratimo vedamas nepabijojau tos, kad ir tolimos, žemės. Vos tik išgirdęs apie Melbourne ALD Skyriaus Valdybos rūpestį turėti savo kunigą, nedelsdamas daviau pažadą

atvykti. Valdyba pasirūpino gauti iš vietos arkivyskupo sutikimą, už ką jau šiandien nuoširdžiai dėkoju.

Šiuo pačiu šiuo, Melbourne lietuviai, sveikinu ir džiaugiuos kartu, kad taip gražiai ir mielai renkatės sekmadienio pamaldoms, taip, kad australų bažnyčios darosi jau mums per mažos savo patalpomis. Gražiai skambanti giesmė kupinai liejasi iš kiekvieno širdies ir pilnai reikiška lietuviška credo. Eilės žmonių prie Dievo stalo spontaniškai kelia Velykų rytą. Aleliuja tegu skamba ir nenutyla, kol neišgiedosime Tėviškės prisikėlimo.

Kun. Pr. Vaseris.

Pastaba.—Visais balnytinių patarimų reikalais Melbourne lietuvių prašau kreiptis į mane pagal šį adresą: kun. Pranas Vaseris, St. Mary's Presbytery, 116 Cecil St., Williamstown; tel.: Williamstown 66. Valžiuojant traukiniu reikia išlipti Williamstown Beach stotyje, iš kur tik 5 min. kelio.

ATSISVEIKINO

Gretos lietuviai apgailestauja netekę kunigo tėvo Vytauto Balčiūno, kuris balandžio 3 d. išvyko į Salę. Tėvas Balčiūnas išbuvo Gretoje kaip stovyklos kapelionas 9 mėnesius. Per tą trumpą laiką jis sutvarkė koplyčią, išpuošė ją, suteikdamas jai tikrą maldos namų išvaizdą. Jo veikla džiaugėsi ne vien tik lietuviai, bet ir visi vietos stovyklos katalikai. Tėvo Balčiūno iniciatyvos dėka, kiekvieną sekmadienį per Mūsų būdavo giedamos lietuviškos giesmės. Taip pat kiekvieną sekmadienį jis sakydavo lietuviškus pamokslus. Iš viso, jis labai daug prisidėjo prie bendros lietuviškos veiklos. Gretos ALD Skyrius kartu su visais lietuvišiais apgailestauja tėvo Balčiūno išvykimą ir linki jam tolimesnėje veikloje kuo didžiausio pasisekimo.—A.M.

Lietuvių Kultūros Fondas Australijoje
SKELBIA KNYGŲ AUKOJIMO VAJŲ

Tautiečiai ir Tautietės, kurie(ios) turite nenaudojamas knygas, ankite jas Lietuvių Kultūros Fondo bibliotakai, tuo būdu knygą padarydami prieinamą kiekvienam lietuviui Australijoje bei Naujoje Zelandijoje.

Knygas siųskite šiuo adresu (Apyg. V-bos spaudos skyriaus vedėjui): Mr. J. Glušauskas, 35 Cator St., W. Hindmarsh, Adelaide, S.A.

LKP Australijos Apygardos Valdyba
• Dantų technikas Sasnauskas, gyvenęs Augsburgėje, Hochfelde, prašomas atsiiepti K. Gumeniukienėi, 124 Amy St., Regent's Park, N.S.W.

Atkuriamą Lietuvių Kalbos Draugijos veiklą

Pranešame visiems lietuviams, gyvenantiems įvairiuose kraštuose ir įvairiuose žemynuose, kad atkuriamą Lietuvių Kalbos Draugijos valdybos veiklą.

Daugelis žino, kad Lietuvių Kalbos Draugija, trumpai LKD vadinama, buvo įsteigta ir gražiai veikė Lietuvoje. Ji buvo sutelkusi geroką būrį lietuvių kalbininkų, leido savo laikraštį GIMTAJĄ KALBĄ ir rūpinosi lietuvių kalbos pažanga ligi pat nepriklausomybės žlugimo.

Vėliau ta draugija buvo atgaivinta tremtyje. Vakarų Vokietijoje. Tuo sunkiu laikotarpiu visi trys valdybos nariai buvo pasinėję Lietuvių kalbos vadovo darbe. Dabar tas darbas yra atkirtas, ir daugumas kalbos veikėjų yra jau atsikėlę į vakarinę Žemės pusrutulį.

Naujojo gyvenimo aplinkybės mums yra kietos, bet jaučiame priedermę veikti toliau. Pirmas mūsų žingsnis yra LKD valdybos veiklos atgaivinimas. Tai darome todėl, kad nėra tinkamų sąlygų greitai kitaip pertvarkyti kalbinę veiklą, o reikalus geriausia veikti toliau.

Pagrindinis mūsų veiklos tikslas yra gaivinti, palaikyti ir tobulinti lietuvių gimtąją kalbą visuose kraštuose, kur tik yra lietuvių ir kur yra legalių sąlygų tokiai veiklai.

Tų tikslų siekdami, mes dabar jungsimės ne tik lietuvių kalbos mokslo žmones, bet visus lietuvius, kurie brangina savo tėvų kalbą ir kurie norės prisidėti prie jos gyvybės išlaikymo.

Tuo būdu mes norime gimtosios kalbos veiklą išplėsti jau lietuvių masėse. Tuo nebūvo Liet. K. Draugijoje, veikusioje normaliose etnografinėse sąlygose. Lietuvių gyvenamame ir lietuviškai kalbančiame krašte reikėjo tik kalbos vadovų štabo. Dabar, svetimoje aplinkumoje, reikia ir štabo ir armijos, kurią turi sudaryti savosios kalbos mylėtojai. Ir kuo jų bus daugiau, tuo bus geriau.

Pirmasis mūsų uždavinys bus suprojektuoti naują kalbinės veiklos organizaciją, parūpinti tinkamus įstatus ir ją įsteigti. Kol tas uždavinys bus pasiektas, mes dabar jau norime:

1. Kviesiti į naują talką ne tik visus buvusius LKD narius, bet visus kalbos ir ne kalbos mokslo lietuvius ir gimtosios kalbos mylėtojus;
2. stengtis sudaryti kalbos patarimų centrą;
3. prašyti lietuvių bažnyčias, mokyklas, organizacijas ir šeimas ne tolti nuo savo kalbos, bet jos laikytis ir prie jos artėti;

P A D E K A

The New Australian Cultural Association parodos lietuviškojo skyriaus organizatoriams dailininkams: Bistrickui, Kalgovni ir Šalkauskui, knuopščiu darbu prisidėjusioms prie parodos p.p.: O. Bauzienei, Šliogerienei, Žigienei, Palarokaitei ir visiems tautiečiams, prisidėjusiems prie parodos sėkmingumo savo eksponatais, pareiškiama nuoširdi padėka.

ALD Centro Valdyba.

4. paakinti visus lietuviškus laikraščius sustiprinti savo kalbinę veiklą, gerinant laikraščių kalbą ir rašybą, parūpinant rašinių kalbos klausimais ar sudarant kalbos skyrelius;

5. įieškoti kelių kalbos laikraščiu leisti ir

6. susižinoti su tais asmenimis ir tomis tautinėmis organizacijomis, kurie ir kurios galėtų padėti mums veikti.

Mūsų veikla buvo ir bus apolitinė, grynai kalbiška.

Emėmės iniciatyvos viešai prabilti, neturėdami nei vieno, laisvesnio darbininko, nei lėšų. Bet tikime, kad sąmoningi lietuviai suspręs šį mūsų tautai gana svarbų reikalą ir mūsų darbą parems.

Visais klausimais kreiptis: Pr. Skardžius, 6112 Belvedere Ave., Cleveland 3, Ohio, U.S.A.

Dr. Pr. Skardžius, pirmininkas. St. Barzdukas, sekretorius.

ISISTEIGĖ BŪRIAVIMO SEKCIJĄ

Prie Melbourne Lietuvių Sporto Klubo įsisteigė Būriavimo Sekcija, kurios Valdybą sudaro: pirm. dr. Didžys ir nariai: Tamošaitis ir Raulinaitis. Atsižvelgiant į tai, kad visi V-bos nariai yra seni būriavimo sporto veteranai ir dideli šios šakos mėgėjai ir, be to, Melbourne turi nepaprastai geras būriavimui sąlygas, tikimasi, kad šioji šaka turės didelį pasiekimą Melbourne lietuvių tarpe. Jau šiandien į šią sekciją perėjo Melbourne jūrų skautų būrys ir daugelis mėgėjų. Būriavimo sekcijos V-ba skelbia, kad visi tautiečiai nori išmokyti būriavimo meno prašomi registruotis. Pirmoji teoretinė pamoka ir kartu visų sekcijos narių ir norinčiųjų būti nariais susirinkimas įvyks antrą ketvirtadienį po Velykų, t.y. balandžio 20. 7 val. vak. St. Joseph's bažnyčios salėje, Wellington St., Collingwoode.

MLS į Klubu V-ba.

PASKAITA KURDINIMOSI TEMA

Š.m. balandžio 16. d. d. 1.30 val. p.p. Circular Quay, 5 Young St. (CEFA House), Sydneyje, ALALD Sydneyjaus Skyrius ruošia viešą paskaitą tema: "Išsikūrimo ir darbo galimybes Sydneyje." Paskaitą skaitysis inž. Bogužas. Po paskaitos ta p. pačia tema diskusijos. Kartu bus svarstomi ir aktualieji ALD Sydneyjaus Skyriaus veikimo reikalai.

ALD Sydneyjaus Skyriaus Valdyba
★ Dr. A. Greimas, sėkmingai parašęs doktorantinį darbą Sorbonos universitete, Egipto vyriausybės pakviestas profesorium į Aleksandriją, karaliaus Faruko universitetą.

"Mūsų Pastogė" parėmė nuoširdžiomis aukomis: P. Antanaitis iš N.S.W. 12-0; P. Vaisnys iš Q'ldo. 10-0; M. Petronis iš N.S.W. 8-0; V. Meilūnas iš Vic. 6-0; P. Verbyla iš N.S.W. 6-0; A. Daugailis iš N.T. 6-0; V. Leitonas iš Tas. 4-0; J. Vilėnškas iš Vic 2-0 ir S. Povilaitis iš W.A. 2-0. ALD Centro Valdyba visiems maloniems aukotojams giliai dėkoja.

Didžiausios Australijos Gyvybės Draudimo Įstaigos COLONIAL MUTUAL LIFE INSURANCE

(įsteigtos 1873m.)

pilnateisis igaliojotinis atstovas

M. Lukauskas

Buvęs vardu draudžia ir teikia visus draudimo patarimus.
Kreiptis: 91 Hardy St., Ashfield, Sydney. Tel. UA5408; pirm. penkt. nuo 5 val. p.p. ir šeštad. — sekmd. bet kuriuo laiku.
Kiekvienam lietuviui susidomėtinai gyvybės draudimo nauda.

Dar Lietuvoje žinijom taisyklę:

Philips'o radijo aparatai — geriausi pasaulyje

Visi tautiečiai įsigys

PHILIPS'O

radijo aparatus per PHILIPS'O ATSTOVĄ SYDNEYJAUS IR JO APYLINKIŲ ATEIVIAIMS

M. LUKAUSKA

ilgametį Philips'o bendradarbį Lietuvoje

Užsakymai atliekami tiesiog, telefonu ir paštu.

91 Hardy St., Ashfield, Sydney. Tel. UA5408